

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fel évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak terfogatáért
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér“ rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprenez György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap beltartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

A hadfelszerelési szükség-
letek.*)

Sajátságos jelenség. A megyék és törvényhatósági joggal felruházott városok sorra kérvényeznek az országgyűlésnél a közös hadsereg és a honvédség felszerelési szállításainak decentralizációja érdekében. És mit tesznek az iparosok, a kiknek érdekében a kérvényezések történnek? Haltgatnak. Mintha a dolgukat legtváolabból sem érdekelné, egyetlen határszéli kis egyletre bizzák a nyilvános érdeklődés felköltését.

Sajnos következménye e visszavonulás azon egyoldalú irányzatnak, mely a kézműipar üdvét csupán a törvényszakaszok jobb-rosszabb szerkezetétől várja. Valóban már ez eminens kenyérkérdés igazolja, hogy nem ott keresendők a magyar ipar és a magyar iparos barátai, a honnét a pillanatnyi olcsó népszerűségről táplálkozó irány- és tanácsadások kiindulnak. De legyen az bárhogy, nem szabad a szőnyegre került nagy gyakorlati horderejű kérdéssel szemben nagykorúságunkat a nemzet közvéleménye előtt compromittálni hagyunk ép akkor, a mikor egy irányban ez autonóm testületi tömörülés tekintében célunkat alig remélt széles alapon elértük.

A sült galamb és a paragrafus-gyámkodás apostolai szeretik kicsinyelni azoknak törekvéseit és küzdelmeit, a kik már másfél évtized előtt az iparérdekek minden terén a domináló állami és társadalmi tényezők támogatását vagy legalább is semlegességét biztosítani igyekeztek. Ime, menjünk vissza a hadfelszerelési szükségletek fedezése körül jelenleg fennálló rendszernek előzményeire és azt fogjuk tapasztalni, hogy az iparos mozgalmak gyakorlati irányára és gyakorlati vívmányaira nézve határozott visszaesés állott be; és látni fogjuk egyszersmind, hogy az új testületi autonomia csak akkor fog életrevaló gyümölcsöket teremni, ha az abban rejlő társadalmi erőt komoly iparpolitikai célokért latba vetni tudjuk.

Emlékszünk, hogy hosszú éveken át a sokat emlegetett Skene-consortium monopolizálta a hadsereg milliókra menő összes szükségleteinek szállítását. Minden oldalról ostromoltattott e példátlan kiváltság, míg végre Kuhn tábornagy, közös hadügyminiszter, a Lajtán inneni és tuli parlamentek és szaktestületek sürgetéseinek engedve, 1873. év szeptember 15-én felmondta ama szerződést és ugyanazon év december 15-től keltezett pályázati hirdet-

ménnyel újabb szállítási rendszert léptetett életbe, mely szerint a ruházati és felszerelési szükségletek három főcsoportra osztva, minden egyes csoportbeli cikkekre nézve (A. posztóneműek, B. lábbelik és borszerelvények, C. vászonneműek) külön solidáris gyári consortium alakítása engedélyeztetett.

Bár ez új rendszer az előző feltétlen egyedáruskodáshoz képest a decentralizáció irányában lényeges eredményeket foglalt magában, mégis a pontozatok oly sokféle megszorításokat és kibúvókat tartalmaztak, hogy a legszélesebb körben szervezett új ostrommal iparkodtak az iparérdekek akkori szószólói nálunk a hadügyi kormányzatot a pályázat visszavonására és liberalisabb feltételek megállapítására reá bírni. Nemcsak az országos iparegyesület tartotta kötelességének a hazai iparosság új formák közt kiját-szott érdekeiért sikra szállni, hanem Budapest főváros törvényhatósága is nyomtatékosan magáévá tette a magyar ipar ügyét és egy úgy az országgyűléshez, mint a delegációhoz intézett kérvényben sürgette a hadfelszerelési szállítások körüli decentralizáció elvének keresztülvitelét.

(Eolytatjuk.)

Mi ujság?

A képviselőház keddi ülésén folytatott a költségvetés részletes tárgyalása. A napirend előtt szóba került az operaházi botrány. A védelem szabadságán ejtett nagy sérelem, a melyet Keglevich István gróf operaházi intendáns mint a színházi fegyelmi bíróság elnöke elkövetett, arra készítette a függetlenségi és 48-as pártot, hogy a házbán fel-emelje tiltakozó szavát s kifejezést adjon mély megbotránkozásának. A párt megbízásából György Elek a napirend előtt szót kért s előadta a háznak a történeteket. György beszédének kezdetén lépett a terembe Keglevich gróf, a ki tudvalevőleg képviselő is. Zugás hangzott fel a baloldaltól s a „szó-gyen“ és „gyalázat“ kiáltások közt az is hangzott fel Keglevich felé: „Ki vele!“ Keglevich elfoglalta rendes képviselői helyét s öntelt mosolygással, majd ásitással hallgatta György Elek fejtegetéseit s az azokat tarkító közbekiáltásokat, a melyek nem épen megtisztelők voltak az intendánsra. György Elek nagy figyelemmel hallgatott beszédében behatóan megvilágította a védelem szabadságán ejtett nagy sérelmet, az intendáns eljárásának törvénytelenségét s brutalitását. Az operaház szabályaiból mutatta ki, hogy azok nem zárják ki a fegyelmi tárgyalásban a vádolt védelmét. De ha az ellenkező is volna benn a szabályokban, e szabályzat felett áll a törvény, a mely megadja az ügyvédnek a jogot, hogy feleket bármely hatóság, bármely bíróság előtt képviselhesen. Erős érveléssel beszédét annak a reménynek kifejezésével végezte, hogy a belügyminiszter rögtön intézkedni fog a sérelem megtorlása iránt. György hatásos beszédére Tisza Kálmán miniszterelnök kijelentette, hogy előbb informáltatni fogja magát s csak aztán fog felelni. — A költségvetés részletes vitájában I r a n y i Dániel a miniszterelnök 12,000 ftos működési pótlékának eltörlését kérte. A többség ezt nem szavazta meg, de elfogadta

a hivatalnokok szolgálati pragmatikájának a törvényhozás elé terjesztését sürgető határozati javaslatát. A fűmei kormányzóság költségeinél Lukács Gyula Tisza miniszterelnök és Csernátóny felszólalását provokálta, Madarász Fiumének Magyarországra olvasztását sürgette. A rendelkezési alap 200,000 ftos tételénél Ernuszt Kelemen nagyszabású hatásos beszédet mondott. A függetlenségi párt nevében Petrich Ferencz tagadta meg e bizalmi tételt. A többség bizalma jelül megszavazta most is a rendelkezési alapot. Orczy Béla báró ő felsége személye körüli miniszter állott ki ezután nagyobb rohamot. Orbán Balázs a címeiket, rendjeleket osztogató miniszterium eltörlését kívánta. Olay Szilárd és Madarász József több visszasság felől kértek felvilágosítást. Orczy válasza és Tisza felszólalása után a többség elfogadta e miniszterium budgáját.

Háborus hírek. Csodálatosak a politika szé-szélei. Egyik napon háborút, a másikon békét hirdetnek a lapok. Mig az államok egymást mulják felül a hadi készülődésekben, addig a kormányok békés nyilatkozatokkal igyekeznek megnyugtani a felzgatott kedélyeket. Németországból 75 ezer tartalékos behívásról hoz hírt a táviró. Franciaországban pedig, dacára Boulanger visszalépésének, nem hisznek a békében s egyre erősebben hangoztatják revanchet. A viszony tehát Franciaország és Németország között nagyon feszült s a francia-német háborút illetékes körökben elkerülhetlennek tartják. A figyelem tehát most a nevezett két állam felé irányul. S Oroszország mit tesz? Lesi, hogy mi történik a Rajnánál. Ha a francziák győznek, előnyöml keleten, s ha utját álljuk, velünk megverek-szik. Mi pedig készülünk minden eshetőségre. A delegációkat összehívó királyi kézirat megjelenése már legközelebb várható. Hír szerint a delegációktól a hadügyminiszter 25 milliónyi hitelt és az eddigi 15 millióra rugó kiadások jóváhagyását fogja kérni.

A székelyföldi iparmuzeum.

— A „Székely művelődési és közgazdasági egyesület“ marosvidéki választmányának felirata a központi választmányhoz. —

II.

12. Elnök Kovács Ferencz jelentvén, hogy a székelyföldi iparmuzeum saját csarnoka építési alapjára első alapítványul az elbai térenéből és házias táncszéltől bejött és megszavazott 80 ftos jövedelem kezéhez ugyan befolyt, de a központi választmányhoz beterjesztett nyugtái részint, a halaszthatatlan kiadásokra ideiglenesen és az 5% megtérítésének fenntartásával kölcsönképen ki is adatott, ennél fogva indítványára el-határoztatik, hogy ugy ezen 80 forintnak, választmányunk pénzátára javára a központ-ból való megtérítése feliratilag kérelmezte-tik, mint általában a székelyföldi iparmuzeum szervező bizottságának 1886. február 3-án szám nélkül kelt leiratában az Engelsmann-féle nagy szállítmány 62 ft 30 kr általunk fizetni utalványozott szállítási költség utal-ványozásakor tett azon ígérete beváltása a központi választmány által is szorgalma-zandó, hogy az ilyen székelyföldi iparmu-zeum szervezéséhez és berendezéséhez szük-séges nagyobb mérvű kiadásainak (a kezeink között lévő leirat szerint) „csak egyelőre fizetendők a vidéki választmány pénztárából a későbbi elszámolás fenntartásával“, de mind ez ideig semmi ily nemű előleget ki-adásaink, ugy a Bálint Ferencz szobrász

részére nagys. Ráth Károly ur által helyben személyesen szintén megtérítés feltétele mellett utalványozott 60 ft uti költség, melyet választmányunk kifizetett, megtérítve nincs. Ugy a 80 ft „építési alap“, mint a 60 ft Bálint Ferencz-féle utiköltség, és a végképen kimerült vidéki választmá-nyunk által a központtal szemben, a szervező bizottság fentebbi ígérete alapján, kölcsön-képen előlegezett szervezési költségek meg-térítése és a végleges elszámolás lebonyoli-tása a szervező bizottsággal, a székelyegylet központi választmányának közben jöttével szorgalmaztatni határozottatott.

E tekintetben hivatkozunk az 1886. évi december 23-ról 99—1886. titk. szám alatt a szervező bizottsághoz legújában intézett szorgalmazásunkra, melynek másolatilag a központi választmányunkal együttesen való mielőbbi ellátását tisztelettel kérjük.

13. Ezen, a szervező bizottsághoz intézett, feliratban azt is örömmel felemlítők, hogy id. Burián Pál kir. törvényszéki bíró urtól, mint a pozsonyi magyar közművelődési egyesület főjegyzőjétől 103/235. szám alatt egy hazafias átiratot kaptunk, mely szerint a nevezett közművelődési egyesület a székely ipart támogatni ohajtván, a székely ipar-cikkeknek egy kiállításon, vagy áru-bazáron a minták felküldése által való bemutatását a kereskedőkkel, raktárosokkal és a vásárló közönséggel való mielőbbi megismertését kéri, a miben a pozsonyi magyar közművelő-dési egyesület a szintén hazafias irányu testvér egyeletet, a székelyegyletet hazafias készséggel támogatni igérte.

A székelyegylet marosvidéki választmánya, válaszában kifejezte, hogy hazafiai örömmel és köszönettel fogadja a pozsonyi magyar közművelődési egyesület hazafias érdeklődé-sét a székely nép, a székelyegylet és a szé-kely ipar iránt. Erőt, bizalmat és bátorságot kölcsönöz a haza nyugoti szélén lévő derék város magyarságának érdeklődése a további hazafias küzdelemre, hogy a cultura fegyve-reivel továbbra is lankadatlanul harcoljunk, hogy ez ország továbbra is magyar és a miénk legyen és maradjon! Köszönetünket és hálánkat átiratban kifejezzük, hogy Királyhágon tuli testvéreink, az anyaország figyelme reánk, eddig mostoha gyermeknek tekintett székelysége is kiterjed, és kifejez-tük, hogy mi e szeretetteljes közeledést, a felénk kinyújtott segítő jobbát hálával el-fogadjuk, mert mi is érteitük, a haza magyar jellegének fenntartásáért s nem csupán, s nem enmagunkért vivjuk a cultur-harcot, s a kik e harcban segítségünkre vannak, nemcsak nekünk, imádtott magyar hazánk-nak tesznek szolgálatot.

Székelyföldi iparunk, sajnos, nincs még annyira rendezve, hogy hazai részünkben is kellőleg szervezett áru-bazárok működne-nek s így azokkal összeköttetésbe mi sem lép-hetünk, hanem mindenek előtt készséggel megküldöttük a romániai vámháboru által sujtott határszéli városok Kolozsvárt 1886. augusztus 26-án rendezett kiállításának katalógusát, melyet elnökünk e célra készséggel átengedett választmányunk ré-szére. E katalógusban megnevezett czégek-kei direct összeköttetésbe lépni kértük a pozsonyi magyar közművelődési egyesü-le-et, a helyi viszonyokhoz mért kereslethez képest, különösen is felhiva az egylet

*) Az „Iparügyek“ czimű kitűnően szerkesztett szak-lapból vettük át e közérdekű közleményt. Szerk.

figyelmét a 91. szám alatti „Sepsisztgyörgyi első székely szövő-gyár” szövegetek, asztal-néműek, törülközők és kötények gyárára; továbbá a 97. sz. alatt Deesen Báro Bánffy Dezső és társai szövő-gyárára; 98. sz. alatt Tóth Sándor deési műfázekas agyagárura-csinos és izléses kancsóira; a 102. sz. alatt Szász János papolezi fadoboz készítő házi-iparára; 105. szám alatt Krischner János szászregeni kulacsos célszerű fakulacsaira; 107. szám alatt Bogdán István kolozsvári kereskedő által képviselt Gróf Toldi-Horváth Lajosné által Ádámoson, Gróf Bethlen Kálmáné által Nagy-Selyken és Csikmegye törvényhatósága által Csik-Szeredában készített háziparkészitményeire és népies himzésekre, a 111. szám alatt Gyarmathy Zsigmondné által Bánffy-Hunyadon készített kalotaszegi népies himzésekre; továbbá a brassói és nagyszebeni posztóiparra és a segesvári takácsok készitményeire.

Ezeket, a katalogusban megnevezett cégeken, kívül kértük direct összeköttetésbe lépni Gáspár Gyula helyi szövetkereskedővel, ki mint választmányunk tagja, szíves volt székely házi iparkészitményéből a pozsonyi magyar közművelődési egyesülethez, illetőleg a hazafias átiratot aláíró egyesületi főjegyzőhöz mintákat küldeni, és pedig küldött: 1) székely házikendőket, 2) helyi lenkendőket, 3) székelypokróczot, 4) székely lomost, 5) székely szotyrokot, 6) székely kötényeket, 7) szászregeni kulacsokat és ezenkívül saját székely gyártmányu készitményeiből egy mintagyűjteményt.

Azon okból tudatjuk ily részletesen az átirat s arra adott hálás válaszunak tartalmát, mert a haza nyugoti részéről felénk nyújtott e szeretetteljes közeledés oly hazafias örömet keltett fel bennünk, hogy kérnünk kell a székelyegylet központi választmányát, hogy saját nevében is köszönje meg idős Burián Pál törvészéki bíró urhoz Pozsonyba intézendő átiratában a pozsonyi magyar közművelődési egylet e hazafias, lélekemelő szép tényét és legyen nagybecsü tanácsaival is segítségünkre, hogy az abban foglalt hazafias célzatoknak szívünk szerint és székely népünk érdekében minél inkább megfelelhessünk.

14. Legvégül sajnálattal jelentjük be csikszentmihályi Sándor Kálmán 4 év óta — 1882. év okt. hó 12. óta — székelyfaji szeretetből lelkesülő titkárunknak, életpályába vágó fontos okai miatt, már 1886. október hó 1-én bejelentett s a viszonyok kényszerítője által, bár sajnálattal, de életpályájába vágó fontos okai miatt elfogadott lemondását; a melybe most annál inkább bele kell nyugodnunk, mert más városba: Kézdivásárhelyre (bírónak és így előlépéssel) helyeztetvén át, habár ohajtva reméljük, hogy csak rövid időre, és nem örökre, mai napon új állomás helyére eltávozik városunkból, hol mint ősi székely család sarja, s a székelyegyletnek négy év óta faji szeretetből lelkesülő titkára, mint székely és hazafi, nem sajnálva idői, munkát, áldozatot és fáradságot, őszinte lelkesedéssel s igaz ügyünkben és nemzetünk jövőjében való erős bizalommal és reménnyel, laukadatlan és kitartó ügybuzgósággal kívánta szolgálni a székelyegyletet, s ez által a székely nemzeti érdekek ügyét, s a ki ha a viszonyok kényszerítése előtt meghajolva, a titkárságról le is mondott, de a ki székely vérei, a székely nemzet s az által imádott magyar hazánk érdekeit szolgálni és előmozdítani meg nem szünend soha, soha, soha sem!

Ez utolsó felterjesztésében a székelyegylet központi választmányától szívélyes búcsút vevén, magát őszinte, igaz jó indulatukba és jó emlékkébe ajánlja.

Maros-Vásárhelytől, 1887. január hó 12.

A székelyművelődési és közgazdasági egylet marosvidéki választmánya nevében és megbízásából

Kovács Ferencz,
elnök.

Sándor Kálmán,
volt és lemondott titkár, a helyettesítésre felkért választmányi tag.

Különfélék.

— **Tisztelgés.** Br. Szentkereszty Stephanie ő méltóságánál születésnapja alkalmából folyó hó 5-én tiszteltgált a vezetése alatti humán egyetiek tisztikara. A tisztelgők szerencsekívánatait Székely János ev. ref. lelkész tolmácsolta egy igen meleg hangu beszédben, mire ő méltósága, kit ezen ünnepe egész váratlanul érintett, megható szavakban mondott köszönetet. Mi magunk részéről is örömmel csatlakozunk s őszinte szívvel kívánjuk, hogy az isteni gondviselés ő méltóságát városunk közügyeinek felvirágoztatására sokáig éltesse!

— **Wertán János** kézdivásárhelyi derék kereskedő, a „Wertán testvérek” cégé beltagja, folyó hó 5-én reggel 10 óraker hosszas szenvedés után elhalt. Béke poraira!

— **A kézdivásárhelyi felsőnépiskola** derék tanári kara, mint minden évben, úgy az idén is február 2-án, Báro Eötvös József halálának évfordulóján, emlékünnepeit rendezett az iskola első osztálya tantermében. Az emlékünnepeken jelen volt az iskola gondnok-sága csaknem teljes számban, szépszámu hallgatóság és az érdeklődő szülők. Az ünnepély délelőtt 10 óraker az iskola növendékeinek a Hymnus elénekésével vette kezdetét. Eötvösnek „Bucsu” és „Vár és kunyhó” című költeményei Máté Mihály és Czirmay József harmadosztályu növendékek által érzésteljesen lettek elszavalva. Gyöngyösi István tanárnak Eötvös feletti emlékbeszéde köztetszében részesült. (E beszédet jövő számunkban egész terjedelmében hozzuk.) A növendékeknek pár alkalmi éneke és gondnoksági elnök Székely J. lelkésznek a növendékekhez intézett buzdító beszéde után, melyben a tan. karnak ama buzgólkodásáért, hogy ily ünnepélyek tartásával alkalmat ad a növendékeknek, hogy kiválóbb hazánkfiai iránti emlékeztetük szívükben megőriztessék, a gondnokság nevében hálás köszönetet mondva, az ünnepély véget ért. Meg kívánjuk jegeezni, hogy az iskola derék tanári kara méltán megérdemli gondnoksági elnöknek kifejezett köszönetét, mert e tényből is következtetve látjuk, hogy a tanári kar mindent megtesz arra nézve, hogy a növendékek nemcsak a száraz tantárgyak elsajátításában és az erkölcsös nevelésben nyerjenek kiképzést, hanem ezek mellett a hazafii tettek mezején érdemeket szerzett nagyjaink iránti emlékeztetük és tiszteletük ily uton is szívükbe kívánják oltani. Nem hagyhatjuk említés nélkül az ünnepélyt igazán emelő növendékek énekét sem. Meglátszik rajta, hogy oly egyén kezébe van e tárgy tanítása letéve, ki szakértelme és odaadó buzgalma mellett még nagy előszeretettel is viseltetik iránta. Erdélyi Károly intézeti igazgató bebizonyította, hogy oly zsege kora növendékekkel is lehet a tanterv szerinti műneklés technikáját keresztülvitetni, kik a megkívántat hangnagnak kevésbé vannak birtokában. Ohajtjuk, hogy ily ünnepélyek közsegjellemi iskolánkban is rendeztessenek jövőre, miről szintén garantiát nyújt az általunk nagyra becsült tanítói kar ügyszeretete. X.

— **Háboru lesz** okvetlenül, mert Csik-Szeredából több fővárosi lapnak azt írták, hogy az itt állomásozó honvéd-zászlóalj részére 6 szekér kétszersült és 8 szekér ruhanemű érkezett. Az egészből azonban annyi igaz, hogy a zászlóalj létszámának szükséges ruhakészletét kiegészítették, de a háborus kétszersültet talán még csak most sütik.

— **Botrány az operaházban.** A budapesti m. kir. operaház intendánsi helyisége csinos kis botránynak volt színhelye hétfőn délután. Jósika János operaházi titkár fegyelmi ügyét tárgyalták. A tárgyalás nyilvános lévén, a vádlott titkár a sajtó utján arra barátait és ismerőseit is meghívta, hogy meggyőződjenek a per anyagából az ártatlanságáról. Volt is közönség bővön, köztük több országgyűlési képviselő, kik az ügy iránti érdeklődésből jelentek meg a tárgyaláson. A fegyelmi bíróság megjelenvén, Keglevics István gróf elnök előadta a tárgyalás czélját és a Jósika ellen felmerült vádak. Midőn szavait befejezte, Komjáthy Béla ügyvéd, Jósika védője, akart szót emelni, a

amit azonban az intendáns megtiltott. Komjáthy több ízben megkísérelte a szót, hivatkozott a szabályrendeletre és arra, hogy ő a Jósika jogi képviselője, de mindez nem használt: Keglevich gróf egyszerűen megvonta tőle a szótási jogot s látva, hogy Komjáthy nem akar helynyugodni erőszakos eljárásába, a rendőrség beavatkozását kérte, melyről — mivel, úgy látszik, számított a botrányra — jó előre gondoskodott. Erre a hallgatóság körében leirhatatlan zaj támadt. A közönség felháborodása oly nagy volt, tettelegességtől lehetett tartani, midőn belépett egy rendőrségi tisztviselő s felszólította Komjáthyt a távozásra. Komjáthy a rendőr többszöri felszólítására aztán kijelentette, hogy addig nem hagyja el helyét, míg karamattal nem távolítja. Ekkor a rendőr kezét Komjáthy vállára téve s úgy szólította fel, hogy távozzék, mire aztán Komjáthy, engedve az erőszaknak, a termet elhagyta. Az óriási zaj lecsillapítáival, mely az iucizdenst követte, folytattatt a tárgyalás, mely az operaházi jogtanácsos véleményének felolvasása után véget ért. — Természetes, hogy az intendáns brutális eljárása az egész fővárosban nagy felháborodást keltett, s úgy őt, mint a rendőrséget a legélesebben elítélik. Másnap az eset a képviselőházban interpelláció tárgyát képezte, mint országgyűlési tudósításunkban olvasható. A fegyelmi tárgyalás kedden ért véget s a bíróság Jósikát hivatalvesztésre ítélte. Az egyetemi ifjúság tüntetést rendezett Keglevich ellen a szólás-szabadságon ejtett durva sérelemért. Volt egy kis macskazene a Keglevich lakása előtt, de a rendőrség felszólítására az ifjúság csakhamar szétoszlott. Az ügynek a lovagias téren is volt folytatása. A fegyelmi tárgyaláson jelen volt Györfly Gyula, Madarász Jenő, Olay Lajos és Rigó Ferencz orsz. képviselők, kik ellen az intendáns az ő szokásos fenhéjázó modorával sértő kifejezést használt, provokálták Keglevichet. Ez azonban a kihívások elől egy nyilatkozattal kitért.

— **Köszönetnyilvánítás.** Báro Szentkereszty Stephanie ő méltósága, a fennkölt szellemű és a közügyeknek élő nagylelkű mágánás, jótékonyágát nemcsak az általa létesített intézetekkel, de egyesekkel is érezteti. Az oltár-egylet megalapításával a vidékünkben lévő sok róm. kath. egyházat gondosan látta el diszfelszerelésekkel, melyek az isteni tisztelethez szükségesek, sok papot látott el a templomi szolgálatra szükséges diszöltőnyökkal; ezen kegyességén kívül, felekezeti-ségén fölül emelkedő magas látókra által vezéreltetve, engem, az egyszerű és fényben nem részesülő protestáns papot, egy igen szép és drága diszpalattal ajándékozott meg. Nem remélve, de annál kedvesebben lepett meg e kegyessége, melyért a nyilvánosság előtt, ismert szerénysége magáérté nélkül, fogadja a Méltóságos Bároné legőszintebb köszönetem nyilvánítását. Kézdivásárhelytől, 1887. febr. 4. Székely János s. k., kézdivásárhelyi ref. pap.

— **Sára Miklós** táncztanító Csik-Szeredában megkezdte a táncztanítást. A szerkesztőségünknek felmutatott bizonyítványok szerint több helyen előnyös feltételek mellett igen kedvező eredményt mutatott fel. Ajánljuk őt a szülők és tánczkedvelők figyelmébe.

— **Sirkereszt-felirat.** Falusi temetőkben gyakran olvashatunk olyan sirfeliratokat, a melyekre — bár komolyságot követel ama szent hely — el kell, hogy nevesse magát az ember. Így pl. x... közseg temetőjében egy keresztén ez van írva:

„Első nyugodalma rengő bölcsőm fája,
Az másik pediglen koporsóm deszkája.
Az ki nekem ezt a gödröt készítette,
Nyugodjék az porom békével ő benne!”

A másik pedig ez:

Májland Fotó leánykája,
Zöld hajtókás dolmányba
Kopót ugrik m... ba!

Az ilyen versificálónak jó volna betiltani az efféle kenyér- és illetőleg pálnakereset, mert a temető sokkal szentebb hely, hogysem ott az ilyen sirkereszt-feliratok megállhatnának.

Egyleti ügyek.

A csikszeredai önkéntes tűzoltó-egyletnek 1887. január 30-án tartott közgyűlése.

A tűzoltó-egylet parancsnoksága Mikó Bálint főispán ur ő méltóságát kérte fel a közgyűlésen való elnöklésre. Midőn ő méltó-

sága a gyűlési terembe lépett, a nagy számban megjelent tagok által lelkesült éljenekkel fogadtatt.

Az elnöki szék elfoglalása után következő megnyitó-beszédet intézte a közgyűléshez:

„Tisztelt közgyűlés!

A t. parancsnokság szíves megkeresésére az önkéntes tűzoltó-egyletnek évi közgyűlésén az elnöki széket örömmel foglalom el; mert ez által alkalmam nyílt az egyesületnek azon megkülönböztető kitüntetéséért, mely szerint mult évi közgyűléséből csekély-séget a tiszteletbeli elnöki czimmal kitüntetni méltóztattak, élőlőszóval is köszönetnek ezennel kifejezést adni.

De örömmel engedtem a felhívásnak azért is, mert a társadalmi tevékenység felett, bármily téren is érvényesüljön az, őszintén tudok örvideni s annak tevékenységében szívesen osztozom.

Az élet ma már annyiféle követeléssel áll elő s a társadalomnak oly soknemű megoldást váró igényei vannak, hogy többé már nem szabad összetett kézzel mindent csak az államtól várni, de kötelessége minden igaz hazafinak az ugynevezett társadalmi adókból részét kivenni; kötelessége a hazalainak és tehetségeinek leginkább megfelelő téren munkálkodni.

Amerika s a mivel nyugat példája mutatja, hogy azon államok a legerősebbek, legvagyonosabbak és leghatalmasabbak, melyekben az egyesületi szellem leginkább kifejlődve van. S mi is csak ezen tapasztalati példa gyakorlati alkalmazása mellett várhatjuk és remélhetjük, hogy a minden magyar ember szívében lakó ohajtás teljesül s a haza felvirágozik.

A társadalmi tevékenység az az állami életben, a mi a vér az emberi szervezetben. Ha megszűnt mozogni, ha megszűnt működni, a feloszlás elkerülhetlen.

Örömmel látom, hogy meggyénk székely társadalmi is mozog; lelkesedéssel karol fel minden közművelődési, emberbaráti eszmét s ott van több közhasznu intézmény szolgáltatában, nemcsak a jövedelmet hajtó vállalatok alapításánál, — bár távol áll tőlem ezeket hibáztatni, vagy akár csak társadalmi nagy jelentőségét is kétségbe vonni — de ott van azon egyletek szolgáltatában is, melyek osztalékok, jutalmat nem adnak, hanem igen is pénzben és munkában áldozatot követelnek. Jutalmat nem adnak? De igen is adnak. Adják azon nemes, magasatos jutalmat, melyet a jó tett, a teljesített hazafikötelesség magában hord, adják azon boldogító öntudatot, melyet pénzen megvásárolni nem lehet.

Uram! Egyesületünk ma tartja második közgyűlését. Immár egy éves multa tekintetünk vissza, s ha visszatekintve azon kérdést vetjük fel, vajjon teljesült-e a hozzá kötött várakozások? a felelet megnyugtató lesz.

Ifjú tűzoltóink immár kiállták a tűz-keresztiséget, többször szólalt meg ez idő alatt a kürt vészriadója s mindannyiszor készen találta őket uraim, a tűzoltókat. S én e helyről constatólom, de örömmel constatólja velem együtt a város és s szomszédos vidék közönsége, hogy tűzoltóink férfiasan megállták helyüket. A mi hiányzott netán a gyakorlatból, a tapasztalatokból, azt pótolta az önk lelkesedése s a mi még hiányzott és hiányzik a felszerelésből, azt pótolta a tapintatos vezetésen kívül az önk megfeszített munkássága és elismerésre méltó fegyelmessége.

Ez egy évi eredmény után is büszkén vallom magamat a testület tagjának s büszke vagyok arra, hogy tanácskozáisában részt vehetek. És viszont uraim, önk is önrzettel hordhatják az egyleti egyenruhát. Becsületet szereztek annak a voszély perczekben, munkaközben és becsületet, tekintélyt szereztek annak a társadalmi életben.

A mi a felszereléseket illeti, e téren némely hiányokat sajnosan kell tapasztalni. Csak a legfőbbet említem meg: hiányzik a gyakorlatok sikeréhez feltétlenül szükséges mászó-ház és őrtorony. De én akarom hinni, hogy Szereda város, melynek az egylet amugy is első sorban áll szolgálatára, nem

fog lankadni eddigi áldozatkészségében s a súlyos gazdasági viszonyok közepette is fog módot találni, hogy az egyesületnek épen említett hiányai pótolva legyenek.

De nem csak a város maga, hanem ez összes polgárság is kell, hogy rokonszenvvel, kell hogy anyagi támogatással is gyámolítsa az együletet. Ha egyébként nem: önértékből.

Hiszzen a ki valaha látta, — s pedig ki az közülünk, a ki nem látta volna? — hogy az emberi szorgalomnak, néha egész nemzedékek fáradságos munkájának gyümölcsét ez elemek rövid percek alatt mint semmisítik meg; a ki látta a csüggedést, a tehetetlen tanácsalanságot, mi ilyenkor egyeseken és egész tömegeken erőt vesz; s a ki látta, hogy egy, bár kicsiny, de jól fegyverezett, tüzoltó-csapat megjelenése, egyöntetű munkálkodása mint önt lelket a csüggedőkbe s mint küzd és pedig többnyire diadallal a féket vesztett elem hatalmával: az nem tagadhatja meg az egyesülettel támogatását, az tudja méltányolni az önkép oly sikeres, mint férfias; ép oly hazafias, mint emberbaráti működésüket.

En láttam, tanúja voltam mind ennek s azért most, midőn a mai közgyűlést megnyitom, nem tehetem, hogy áldást, Istennek legjobb áldását ne kívánjam munkálkodásukra.

Frenetikus „éljen” hangzott fel ismét, melynek csillapultával ason indítvány, hogy a megnyitó beszéd szó szerint jegyzőkönyvbe vétessék, általános helyesléssel elfogadtatott. Ezután a parancsnokságnak következő jelentése következett:

„Tiszelt közgyűlés!

Az önkéntes tüzoltó-egyesület tisztikara a felsőbb jóváhagyási záradékkal ellátott alapszabályok értelmében, 1886. évi január hó 20-án némi változással midőn megalakult, ezen tisztikar, melynek nevében a múlt évi jelentést előterjeszteni bátorodom, nem csekély aggodalommal vette vállaira azon terhet, mely önkéntesen elvállalt kötelességének teljesítésénél fogva is igen nehéznek mutatkozott.

De mégis átvettük azon öntudattal, hogy emberi erőnkhez és tehetségünkhöz képest az egylet minden egyes működő tagja egyezni fog az elvállalt kötelesség folytán teljesítendő feladatnak pontosan és lelkiismeretesen megfelelni s hogy a társadalom élénk érdeklődése mellett anyagi és erkölcsi támogatásban is részesülünk. Az egylet célja oly nemes, oly magas, emberbaráti, közbiztonsági, sőt még vagyonszerzési szempontból is, hogy érte minden egyes polgárnak önkéntesül lelkesülnie kellene.

Az egylet anyagi állapotát a múlt évi közgyűlés elé terjesztett parancsnoksági jelentés tünteti részletesen fel, mely szerint akkor összes szerelvényekben beszerzési érték szerint volt 2013 frt 55 kr; ehhez szerzetett egy angol dugó- és egy egykaru horgas létra 53 frt 46 kr; egy pecsétnyomó 5 frt 6 kr; egy ideiglenes lobogó 2 frt 80 kr; 2 drb kéthangu jelző-síp 7 frt 46 kr, és egy drb dob 10 frt. Ehhez jön a takarékpénztárnál elhelyezett 380 frt; a pénztárban levő 28 frt 58 kr; alapítványok és tagsági díjakban hátralék követelés 1886. és 1886. évekre 324 frt; Szereda város közönségétől 1887-re várando összeg 200 frt. Összesen 3029 frt 91 kr, melylyel szemben van tartozásunk 1344 frt.

Ezen kívül van egy lebogó-alap, mely külön kezeltetik, készpénzben 47 frt 46 kr, követelésben 32 frt, összesen 79 frt 46 kr.

A „Katalin”-bál tiszta jövedelme 88 frt 12 kr tett, mely az előbb említett bevételeknél van kitüntetve.

A működő tagok közé beiratkozott 55 egyén közül 8 eltávozás és más körülmény folytán az egyesületből kilépve, a részükre kiosztva volt szerelvények a szertárba viszsaadtak. Alapító tag van 28, kik közül 4 egyszersmind működő tag is, pártoló tag 72 és működő tag 47 egyén.

A rendes éjjeli őrség 1886. június 27-én vette kezdetét; azon időtől kezdve, két ízben tartottak a parancsnokság összes tagjai disz-őrséget: egyiket június 27-én az első őrség, másikat pedig október 5-én a 100-dik őrség alkalmával.

Diszkvionulást tartottunk négyet; egyiket Budavár 200 éves jubileumának visszavétele, kettőt Csik-Szereda város érdeműs polgármesterének 50 éves közszolgálati jubileuma alkalmából, a negyediket pedig Erős József tagtársunknak váratlan elhalálozásakor. Együttal a parancsnokság javaslatba hozza, hogy ezen elhunyt tagtársunk feletti részvétet a közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezze ki. Színházi őrség kirendeltetett 10-szer.

Gyakorlatot tartottunk 29-szer, ebből kettő rendkívüli próba-vészgyakorlat volt. A szolgálati szabályzat 16. §-a értelmében a parancsnokság 12 rendes ülést tartott, melyen 43 határozat született.

A működő tagoknak szolgálati alkalmával tanusított szorgalma, magaviselete és odaadó buzgóságáról dicsőően kell megemlékezni, azonban sajnosan kell felemlíteni azon körülményt, hogy a szolgálati szabályzat 33. §-ának rendelkezése alapján a parancsnokság előtt 2 tag megintve, 4 tag pénzbírságolva lett, egy tag pedig fegyelmi uton a működő tagok közül kizárattott.

Tüzészet 6 ízben volt, a mint alább egyenként felsorolva következnek. Első 1886. évi szeptember 10-én Lázár Domokos ur csik-taploczai birtokán, mely az egylet komoly munkájának kezdetét képezte. Második Cs. Somlyón, 1886. évi október hó 7-én, a hol az egylet szintén megjelent és teljes mértékben igyekezett feladatának megfelelni. Harmadik Csik-Taploczán, negyedik és ötödik Csik-Szeredában, azonban, ezek hála Istennek, oly csekélyek voltak, hogy a tüzoltó-egyesület komolyabb működésére szükség nem volt. Hatodik, mi már nagyobb munkásságot igényelt, Csik-Szeredában, 1887. évi január hó 11-én Szultán Lázár köistállójában volt, hol az egylet tagjai azonnal megjelenve, teljes erővel és odaadással látott mindenik kötelességének teljesítéséhez.

Itt alkalmoszerűnek tartjuk megemlíteni azon körülményt, hogy a fennebb elősorolt esetek alkalmával kiérdemelt dicsőség nagyobb, mondhatni oroszánai része az egylet fáradságtalan működő tagjait illeti. A parancsnokság igyekezett is a működő tagok érdekében megtenni mindent, minnek eredménye az lett, hogy a működő tagok a városi közterhek alól felmentettek.

Nem hagyhatjuk említés nélkül azon valóban sajnos körülményt, mely Csik-Szereda polgárságának nagyobb s mondhatni tehetősebb része, nem mondhatjuk, hogy egészben, de részben rideg közönyt nyel viseltetik. Ha a helyi viszonyokat vesszük tekintetbe, azt hiszem, itt volna szükség a nagyobb pártolásra, mert a sürűen épült s legnagyobb részben zsindey és deszkafedelű épületek között szélben igen gyorsan terjedne a tűz, úgy hogy a lakosok magukat és övéiket is alig volnának képesek megmenteni. Azonban hiszünk s reméljük, hogy ezen már is életképesnek mutakozó egyesületünk virágzásához szükséges anyagi és erkölcsi pártolás a város minden egyes polgára által tehetőségéhez mérten fog támogattnai. Ugy legyen, szívünkben kívánjuk!

Végezetre van szerencsém jóváhagyást végett az 1887. évi költség előirányzatot előterjeszteni, mely szerint a kiadás lenne 611 frt, ezzel szemben a bevétel 667 frt 58 kr.

(Vége következik.)

Csarnok.

Harcz önmagunk ellen.*)

Regény Székelyné Ince Saroltától.

Bérezes hazánknak a Kárpátok aljában elterülő regényes vidékének egyik nagyobb helységében vagyunk. A helység neve Keresztész; a lakosok vegyes ajkúak, egymint tót, sváb, horvát és magyar, de mind egy irányban működnek: keresik a vagyont a bányászat terén, a föld mélyébe leszállva napokint, e jelszót hangoztatva: „Szerencse föl!” A férfiak, midőn családjaikat a joggal elhagyják, nem tudhatják, vajjon estére nem fognak-e sirjok felett könnyezni a hű nők

*) Mutatvány szerzőnek ily czímen megjelenendő nagyböbű művéből.

és gyermekeik. Az ifjak esténként, midőn kedveseikkel a kútnál vagy a kertben, sötét kőrifa alatt szerelemről beszélgetnek s egy szűp jövőről, házasságról álmodoznak, nem tudhatják, vajjon a „holtomiglan”-t ajkuk helyett holnap estig nem balsorsuk a banya fenekéről hangoztatja-e?

És a nők, e földi angyalok vagy ördögök — miként a férfi szeszélye őket nevezi — minő érzelmek között élnek napjaikat? Élvezik a családi élet súlyos bár, de szép hivatását, és miként teljesítik kötelességüket? Ők a házbán, kertben, gazdaságban helyettesítik férjeiket, fivéreiket mindennap, imádkoznak értök, ugyszintén a leányok is kedveseikért.

Hol itt a rossz hajlam a szívben? Hol kell itt hüzdenni a harcot önmagunk ellen? A föld alatt vagy a föld színén? Higgyétek el, ott és itt egyaránt meglátjuk később.

Szirtfoki bányagróf várában nagy ünnepe van; Keresztésznek és vidékének minden valamirevaló családja megjelent. Az ünnepélynek kettős célja van: a bájos grófhölgy Jolánka kézfogója az ország egyik legelőkelőbb fiával, Homonnai Drugeth Péterrel, Mátyás király legvittebb daliái egyikével, és egy tanácskozás a felett, hogy a vidék illően fogadja a nagy királyt, ki az arany bányákat és azoknak mikénti virágzását megtekinteni jön pár hét múlva a Felvidékre, lévén még most béke és nem háborus világ. A király most gyakorolja a jótékonyságot, osztja az igazságot, büntet és jutalmaz, buvárkodik a mélységben és felhatol a magasba, itt és ott boldogítva hű népét, miként Nagy Lajos tévé egykor, a békében, mint harczban nagy király, kiről így zengé a költő dalát: „Egyszer egy királyfi mit gondol magában? Betér egy udvarba szegényes ruhában”. Mert Hunyad fia, Mátyás, még fiatal bár, de tulrepült korának korlátolt erkölcein és ront vagy javit, de nem henyél.

A várkastély ódonserű, fényes lovagtermében együtt van a család: Szirtfoki gróf, neje, leánya és egyetlen fia, a deli Lajos, ki valóban méltó a mellette ülő leendő sógor Drugeth Péterhez, kívül, mint Castor és Pollux, vetélkedik a baráti érzelemben s egymást kívánják felülmulni a hon védelmében és királyuk iránti hű ragaszkodásban. A hős Drugeth jobbán ülő Jolánka grófhölgy eszményi szép alak; a mese tündéire emlékeztet.

— Bátyám, — szól Jolánka — kérlek beszéljétek, miként fogadjátok méltóan a nagy királyt? Atyám, miért késik Keresztész tisztelő ur? Ő oly bölcs! Ő kellene, hogy üdvözölje ő felségét.

— Kedves gyermekem, — mond Szirtfokiné — boldogságod mellett is első előttem a király és felesed, hogy völgyened neheztesd magadra vonhatod, hogy oldalánál más férfura gondolsz?

— Anyám, — mond Jolánka — a magyar leány királyában nem a férfit, de a hőst, a nemest, a dicsőt becsüli, ki szíven hordozza javát Árpád nemzetének.

— Igaz, gyermekem — szól az atya. — Éljen a király!

Erre a serlegek összekocczantak.

Alig hangozt el az áldomás, rohanva a terem ajtaján bejön Keresztész tisztelő, ezt kiáltva:

— Uram, asszonyaim! A király Szirtfokon lesz negyedóra múlva; a csatlósok, heroldok már itt is vannak. Ő felsége nem akarja, hogy nagy dolgot csináljanak érte; csak szívélyes fogadtatást vár, nem pedig fényeset. De im, itt jön egy herold.

Egy deli hős belép; feje sisakkal fedve. A terem bejáratánál megáll és mély hangon így szól:

— Ő felsége első Mátyás, Magyarország király, ohajtana jelen lenni e mai estén, Homonnai Drugeth Péter hívének és Szirtfoki Szirtfoky Jolánka, Magyarhon legszebb hölgyének kézfogóján.

— Uram király! — kiált fel Drugeth, a jövevény felé rohanva és előtte térdre rogyva.

— Kelj föl Drugeth hivem, — mond a király, mert ő volt a heroldruhában, sisakját felvetvén és nemes fejét nyájában a társaság

felé fordítva — nemde meglepetést készíték számokra? Hölgyeim, nemes Szirtfoky grófné, és uram, házigazda, Szirtfoky Endre, ne botránkozzatok meg királyotok toladó fel-lépésén, mert ez némi visszaélés a vendég-joggal, de tudom, érzem, hogy szeretetek kimentí hóbortjaimat; hiába, a király is csak ember. Honomnak szép virága, Szirtfoky grófhölgy, s ti vitéz leventéim, Péter és Lajos, jertek kebleme és legyünk barátok.

Ezzel a két hőst két karjával átfogva, a kerek asztal lovagja lett; a főhelyet, melyet a ház asszonya foglalt volt el és mely most üresen állt, visszautasítva, Jolánka mellett foglalt helyet, utána a két ifju.

— És most, uraim, a dologra — szól a király, miután ujjával egy fázánczombot ki-emelt a tálból.

A kor szokása szerint, bár villa és kés volt a terítéken, saját ujjait használta és példáját mindenki követte úgy az udvarnál, mint mindenütt.

— Nemsokára Fridrik császárnál teendek látogatást — mond a király. — Hogy ez ideig nem tevők és Bécsnek büszke várát el nem foglalám, tulajdonítsatok a gyásznak, melyet nemes, tiszta és angyalszelid nő Podiebrád Katalin halála ejtett szívemen. A gyász enyhült, a jégkéreg, mely bevonta az emberi szívet, felolvadt a honszeretet lángjánál, és a király magint hű népe érdekeinek szenteli életét. Melyiketek kísér el engem a bécsujhelyi táborba? Te Drugeth, maholnap boldog férj, nem hagyhatod bájos arádat egyedül; téled nem kívánom; de Lajos, ki még szabad és velem együtt szerencse-várando, — tévé hozzá kedélyesen — remélem, személyem körül leendő, mint mindig, a mióta fölseperedett; nemde hű lovagom és a fekete sereg bátor vezére?

— Uram király, ez kitüntetés a nélkül is! — kiáltá elragadtatva az ifju. — Mint követéz, s mint eddig, századosi minőségben, mindig számolhat felséged reám, de mint vezér, ha csatát veszítenék, nem élném azt tul.

— Ne félj attól, — mond a király — vedled szerencse jár.

— Én pedig — mond Drugeth — megkértem anyagi jegyesemet, hogy a házasság első évét szenteljük a hon oltárára és elhangozván az eskü, időnként én is résztvehessek a tábori életben.

— A hol is a nő férje oldalán, ha nem más-ként, incognitó jelen lehessen, mint a király — szól Jolánka pirulva bátorságának kifejezése után.

— Éljen a dicső magyar nő, ki hiven ös-anyáihoz nem riad vissza a csaták bösz zajától! Vajha Magyarország leendő királynéjának ilyen hős szíve lenne és ily erényekkel dicsekedhetnének nejében a király egykoron! — szól elragadtatva Hunyad fia, serlegét magára emelve és Jolánka felé üdvözlő mozdulatot téve.

— Uram király! — mond pirulva Jolánka grófhölgy — helyemben minden magyar nő így cselekednék.

Közzgazdaság.

A kezdivásárhelyi kisegítő takarékpénztár részvénytársaság 1887. januárhavi üzletforgalmának kimutatása. Bevétele: Pénztári készlet 1887. január hó 1-én 2722 frt 44 kr, betéti számlán 3433 frt 76 kr, váltóleszámla számlán 43.107 frt, előlegkölcson-számlán 460 frt, jelzálogkölcson-számlán 4865 frt, váltóleszámla kamat-számlán 896 frt 31 kr, váltóleszámla illeték-számlán 447 frt 66 kr, részvényátírási díjszámlán 3 frt, jelzálogkölcsonkamatszámlán 81 frt 06 kr, jelzálogkölcsonilleték-számlán 40 frt 53 kr, előlegkölcsonkamatszámlán 8 frt 90 kr, előlegkölcsonilleték-számlán 4 frt 45 kr, kezelési költség-számlán 34 frt 71 kr, váltó-visszleszámla számlán 23.513 frt, kölcsön-járadéki folyó számlán 408 frt 99 kr, kölcsön-járadéki hátralék-számlán 13 frt 13 kr, kölcsön-járadéki kamat- és bírság-számlán 60 kr, folyó számlák számláján 224 frt 92 kr, kis. tak. ptár értékpapir-számlán 44 frt 25 kr, ügyési költség-számlán 16 frt 61 kr, késedelmi kamatszámlán 2 frt 22 kr, vegyes államdíj-számlán 57 kr, 10 százalék betéti kamatszámlán 01 kr, posta- és bélyegdíj-számlán 1 frt 75 kr; összesen 80.329 frt 87 kr. Kiadás: Betéti számlán 1237 frt 58 kr, betéti kamatszámlán 12 kr, váltóleszámla

számlán 46.207 frt, előlegkölesön-számlán 440 frt, jelzálogkölesön-számlán 4789 frt, osztalék-számlán 4 frt 80 kr, kezelési költség-számlán 12 frt 11 kr, tisztí fizetések számláján 85 frt, váltóviszleszámlolási számlán 23.114 frt, váltóviszleszámlolási kamat-számlán 411 frt 81 kr. Kisb. o. fh. i. kölcsönjára-déki számlán 290 frt 80 kr, kölcsönjáradéki hátrálék-számlán 131 frt 32 kr, folyó számlák számláján 370 frt 45 kr, ügyérsi költség-számlán 16 frt 61 kr, 10 százal. betéti kam.-ad.-számlán 162 frt 88 kr, vegyes államdíj-számlán 51 kr, váltóleezámlolási kamat-számlán 5 frt 57 kr, posta- és bélyegdíj-számlán 30 frt 51 kr, pénztári maradvány 1887. jan. 31-én 3021 frt 20 kr; összesen 80.329 frt 87 kr. Kézdi-Vásárhelyt, 1887. január hó 31. Sebők József könyvelő.

Sorsolás. A Bazilika-sorsjegyek II-ik húzása kedden ment végbe a közoktatásügyi miniszterium tanácstermében. Kihúzatott a következő 7 törlesztési sorozat, a melynek számai egyenkint 6-6 frttal váltóznak be: 67, 1361, 246), 3188, 3531, 6246, 7234. A főnyereményt, 100.000 forintot, nyerte 4404. sorsszám, 91 nyerőszám, 5000 frtot nyert a sorsszám 3754, nyerőszám 02. 1000-1000 frtot: 824-42, 5598-49, 4534-35, 7308-44. 500-500 frtot: 1123-92, 2045-95, 2251-95, 2746-14, 3114-77, 3249-33, 5621-53, 6213-90, 6358-84, 7284-63. 10-100 frtot: 913-6, 978-93, 1351-93, 1464-95, 1867-78, 1951-44, 2150-71, 2428-45, 3574-23, 3771-84, 3857-21, 3970-35, 4107-7, 4530-97, 4992-70, 3910-81, 4093-83, 5133-53, 5826-59, 6370-22, 6674-24, 6696-95, 6724-9, 6891-30, 7989-38. Kihúztak még 30 sorsjegyet 50 frtjával és 52 sorsjegyet 25 frtjával.

124-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára Nykjtód község lakosai által tett szives adakozásokról.
(Folytatás.)

Kádár Albert 3 kupa árpa, Kádár Domokos 1 kupa paszuly, Gál Gáspár 1 kupa paszuly, Molnár János 1 kupa törökbuza, Farkas István 1 kupa paszuly, Pinti János 1 k. rozs, Pál István 2 k. árpa, Kádár Pál 1 kupa r., Csüdör János 1 k. paszuly, Tóth György 2 kupa árpa, Molnár András 1 kupa rozs, Jakabos István 1 kupa árpa, Kovács Ignác 1 kupa rozs, Varga Lajos 2 kupa árpa, Fekete József 10 kr, Antal István 1 k. árpa, Pál András 1 k. árpa, Kovács Domokos egy k. árpa, Jakabos János 1 k. rozs, Dénes Pál 2 kupa rozs, Dénes István 1 kupa rozs, D. János 2 k. árpa, Varga Mihály 4 kupa rozs, Bögözi Mihály 8 kupa árpa, Sipos Károly 3 k. árpa, Rácz Lajos 2 k. paszuly, Pap István 2 kupa paszuly, Rácz János 1 kupa árpa, Szecsvay Ilona 10 kr, Cseh Viktorné 20 kr, Fejér Lukácsné 4 liter rozs, Lukács János 2 lit. rozs, Jakabos András 1 kupa árpa, Dudás József 1 kupa rozs, Pál Antalné egy kupa árpa, Pap András 2 kupa árpa, Dudás Mihály 1 k. árpa, Pap Sándor 2 kupa rozs,

Jakabos Pál 1 kupa rozs, Mike János 1 kupa törökbuza, Pap Simon 1 kupa árpa, Bontos György 1 kupa árpa, Vargyasi György 5 k. rozs, Vargyasi János 1 kupa rozs, Vargyasi Elek 1 kupa árpa, özv. Vargyasi 4 kupa rozs, Opra János 2 k. rozs, Oláh János 2 k. árpa, Jakabos Gergely 2 kupa árpa, Bedő Márton 2 kupa rozs, Jakabosné 4 kr, Jakabos Simon bíró 2 ejtel rozs, Babos János 1 kupa rozs, Bardocz Ádám 1 kupa rozs, Haralyi János 1 kupa árpa, Bardocz Sándor 1 kupa rozs, Bardocz Gáspár 1 kupa rozs, Balogh Ignác 2 kupa rozs, Gál István két kupa rozs, Pap János 1 kupa árpa, Rácz Zsigmond 1 kupa rozs, Bene János 1 kupa rozs, Bardocz plebános 4 kupa törökbuza, Jakabos Gergely ingyenes szállást a gyűjtőnek.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

K.-Vásárhelyt, 1886. nov. 28.

Br. Szentkeresztly Stephanie,

elnök.
Vajna Károly
jegyző.

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János.

Sprenez György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

HIRDETMEY.

A polgármester ur udvarán 75. házszám alatt lévő lakás, mely áll 4 szoba, kamara, istálló, egy kis kertecske és kutból, 1887. évi ápril hó 24-től haszonbérbe adandó. Bővebben a „Zöldfű”-ban Keresztély András tulajdonosnál értesülhetni Kézdi-Vásárhelyt.

Árverési hirdetmény.

A zágoni erdős territorumban fekvő, a zágoni közbirtokosság tulajdonát képező

havasi legelők

folyó évi február hó 12-én nyílt árverésen eladtnak.

A feltételek megtekinthetők a község házánál.

Zágonban, 1887. január 30-án.

Csia Elek,
birtok-zárgondnok.

Sz. 6. közlg.

Hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely város tanácsa részéről közhirrét tétetik, hogy a Kecskés-Zsiros nevű havas legeltetése 1887. évre haszonbérbe adatik.

Haszonbérlok kötelesek a kikialtási ár 10 százalékát bántpénzül letenni.

Az árverési feltételek a tanácsháznál megtekinthetők.

Az árverezés február hó 6-án a város gazdasági irodájában fog megtartatni.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. jan. 29.

Szűcs József,
polgármester.

A köszvény és osz ellen ajánlott számos háziszerek között még is csak a valódi Horgony - Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes meggyűvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldicsért más gyógyszereket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Éppen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos faldalmak, tag-szakgatások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldanyihalások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 120 olcsó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezeskedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánzatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony”-jellet ellátott Pain-Expellert fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszerár az arany országhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb nagyv-szertárban.)

*) Kaphatók: Kézdi-Vásárhelyt Szabó Albert-nél, Kovásznán Gross C. gyógytárában. Főraktár: Török Józsefnél Budapesten.

MANCHEN MIHÁLY

mint a már 1822. év óta fennálló és legjobb hírnévnek örvendő

Legjobb szerkezet **Forgó csapok**

HARANG-ÖNTŐDE

birtokosa és vezetője

Segesvárott Erdélyben
felső piacz-sor 168. háasz. alatt

ajánlja magát a nagyérdemű közönségnek mindennemű **új harangok készítésére** egész vas-, vagy cserfa-koronával, továbbá egész vasból álló **harangszékek** készítésére, valamint régi, megrongált állapotban levő harangok tetszés szerinti nagyságban való **átöntésére**, ugyszintén **raktár-készletben** levő kisebb rendű harangok pontos szállítására. Mindent a legjobb és legtisztább anyagból! Szolid munka **jótállás** és **jutányos árak** s esetleg **részletfizetés** mellett!

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Á l l o m á s o k		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Á l l o m á s o k		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.16	7.47			(ind.)	11.31	12.49	
Botfalva	"	4.44	8.08		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár	"	5.02	8.24			(ind.)	1.51	2.19	
Mogyorós	"	5.24	8.39		Nagy-Enyed	"	2.18	2.39	
Apáczs	"	5.43	8.51		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	3.04	3.14	
Kőpecs	"	6.05	9.07			(ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva	"	6.15	9.14		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.51	3.63	
Alsó-Rákos	"	6.36	9.30			(ind.)	4.01	3.56	
Homoród	"	7.06	9.51		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacsa	"	7.28	10.04			(ind.)	6.31	6.31	6.03
Bene	"	7.53	10.24		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.00	11.00	9.13
Erked	"	8.18	10.39			(ind.)	10.55	11.15	9.18
Héjasfalva	"	8.52	10.03		Budapest	(érk. ind.)	7.45	10.00	2.15
	(érk. ind.)	9.19	11.19						
Segesvár (vendéglő)	(ind.)	9.31	11.26						
Medgyes	(ind.)	10.57	12.29						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt